

Luceafărul

Săptămânal editat de Uniunea Scriitorilor din Republica Socialistă România

TINERETEĂ EROICĂ

Un moment aniversar care, înscris în inuși calendarul primăverii, aproape de echinocțiu, nu dă impresia că se poate de complexă a tot ceea ce numim vîrstă tînă; să zicem de ani de la crearea organizației revoluționare a tineretului din România. Un moment aniversar de o largă semnificație colectivă și în același timp intim pentru toate generațiile care s-au succedat în istorie și au urmat destinul luptei conduse și inspirate de partid pentru împlinirea drepturilor și libertăților fundamentale ale poporului, pentru un viitor demn al națiunii noastre. Un moment solidar, asadar, defnitoriu pentru inuși statutul și rolul generației tînere în societate, pentru locul pe care l-a ocupat și îl ocupă ea în amplul proces al construcției socialiste.

Au fost anii grei de început, anii organizării, al luptei, al înfruntării teroarei și opresiunii, anii prin care se personifică și dobîndesc act de identitate politică și socială idei care erau acumulate în conștiința și în figura programatică în cîmpul de luptă a masei, a partidului care își asumase un rol călăuzitor. Gînduri, fapte și chipuri de tînere se perindă în orizontul memoriei și aduc în prim plan conștiinței noastre de azi un întreg capitol glorios al istoriei în care esențial este momentul cînd conducerea Uniunii Tineretului Comunist l-a fost incredințată în vorășului Nicolae Ceaușescu, revoluționarul a cărui biografie și ale cărui acte de curaj și calități proprii, politice și organizatorice, însoțite și de un vizionar spirit și o competență deosebită, se verificaseră în mod strălucit în activitatea din anii grei al ilegalității. Un patos nou, un nou suflu patriotic și revoluționar s-au făcut resimțite de atunci, organizația a dobîndit o nouă dimensiune a luptei, muncii și creației, entuziasmul și abnegația tineretului generat, romanticismul și generozitatea anilor săi devenind coordonate de fond ale inuși aplicării în primele rînduri ale acestei lupte și înfrunghind toate aceste trădături patriotice, revoluționare, active pe atunci și tînă comună, personalitatea proeminentă de azi, tovarășa Elena Ceaușescu.

Istoria își confirmă, lată, ermi și are în demersurile lor un permanent rezim și susținere, tinerii luptători de ieri l-au înauflat încredere și optimism, faptele lor sînt modele de curaj și acțiune, ei veghează acum la cîrmirea drumului nostru revoluționar. Și delinim și un categoric motiv de mîndrie prin toate acestea, deținem

și un categoric sentiment al continuității. Pentru că iată, încă de atunci, din acei ani, se puneau bazele teoretice și practice ale unui întreg statut al tineretului generat, se formulau teze și principii care, în esența lor, prefiguau inuși concepția de azi a partidului nostru despre tineret. Tineretul este viitorul unui popor, scria pe atunci tovarășul Nicolae Ceaușescu. Și mai departe: cu energia și entuziasmul său tineretul este o forță creatoare care, prin activitatea științifică și profesională, poate da un ajutor prețios pentru dezvoltarea economică, socială, politică și științifică a unui popor.

Regăsim toate aceste idei sintetice formulate în Programul partidului elaborat mai tîrziu, în anii celor mai fertile perioade din întreaga noastră istorie. Privit ca importantă forță a progresului și ca viitorul înuși al națiunii, tineretul rămîne mereu ca o carte deschisă a poporului, în cronica anilor săi s-au înscris mari obiective economice și sociale, adevărate cetăți ale științei și culturii, trasee ale muncii și creației, ale instrucției și educației socialiste. Ca un univers în continuă alcătuire de sine, sufletul tînăr, sensibil și receptiv la nou, romantic și entuziast, dăruit cu palos tîrzi și prosperității ei, a trăit și trăiește la intensitatea tuturor marilor valori ale construcției noi societății, a răsunării și răsunării în permanență la chemările partidului și ale secretariatului său general.

Prin organizația sa, de la începuturile sale și pînă azi, în relieful ei și al muncii și creației sale, sub imperativul unei noi calități în toate domeniile de activitate, atributul de fond al tineretului a fost și rămîne eroismul. O tînerețe într-adevăr eroică, într-o parte care se elănează și continuă să se luminează în conștiința sa după numele și chipul celui ce-l înfrunghiează în cel mai înalt grad idealurile și ne călăuzesc continuu spre împlinirea lor. O tînerețe eroică într-un timp și o țară în care partidul însuși este al unei tînereți veghante și emană de la tot ce-l mai bun și mai frumos în popor. Să zicem de ani de existență de tînerețe reprezentă unul din acele argumente prin care istoria, trăită și asumată, își deschide paginile nîn amintirilor și vîrstă fiercărui din noi. Momentul jubiliar este, de acum, al tuturor vîrstelor de acum, în conștiința și în opera noastră, și a celor care au trăit și trăiesc în ea. Și-au rămas ascultîndu-i fiecare cuvînt, fiecare replică. A spus ce-a avut pe inimă și-a tăcut. Cineva a ntrebat care l-a numele, și-a mai întrebă care l-a vîrstă. Cineva se gîndea, aflaseră. Il ascultaseră și luaseră aminte. I-au întors vîrsta pe toate fețele. Nu-l vroiau vîrsta hăituită de copoii Siguranței. Apoi au mai vorbit și alții. Și-ntr-un tîrziu noaptea s-a aplat. A intrat cineva pe poartă? Un copac a gemut la-nîmplare, unul dintre mușii copaci de pe strada Foișor. Nimeni? Au încercat să plece așa cum veniseră, coborînd la intervale scurte, îndepărtîndu-se. Undeva, în întunericul nopții de pe stradă, a fîpat o lanternă.

...Nimic nu poate fi mai revoltător decît imaginea tînereții puse în lanțuri. Numele — l-a-ntrebat cineva pe băiatul din fața lui. Numele — a strigat același a doua oară. Și iar numele, îl soma insistent și isteric. Și numele său a căzut într-un tîrziu, calm și precis ca o năd în livada casei din Scornicești: **CEAUȘESCU**. I l-au trecut în fîd repetat pe silabe, adăugîndu-i: „agitator comunist periculos”.

Din post în post, au trecut într-o noapte pe lângă noi, în aerul răcoros și în lumina lunii pline, douăzeci și șase de copii. Au venit să ne spună că au fost în vizită la noi, în casa noastră, în orașul nostru, în țara noastră. Au venit să ne spună că au fost în vizită la noi, în casa noastră, în orașul nostru, în țara noastră. Au venit să ne spună că au fost în vizită la noi, în casa noastră, în orașul nostru, în țara noastră.

A. I. Zăinescu

Continuare în pag. a 7-a

● În acest număr: ● Cronica literară ● Cartea de debut ● Reportaje ● Versuri ● Rubrici de teatru ● plastic ● film ● Cronica edițiilor de Gheorghe Suciu ● „Aure romantică și visul fantastic” de Nicolae Ciobanu ● Cîntecul de lăutar Măneșcu ● „Vanasia și Bucurescii” de Gheorghe Tomozei ● ● Istorie în imagini a literaturii române contemporane de Ion Cucu ●

CEAUȘESCU - TINERII

Intemeierea valorilor

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tineretul — tipărire de Cornelia Ionescu

Literatura nu are vîrstă. Nu vreau să spun — se înțelege — că ea n-ar avea o istorie, un istoric și chiar o conștiință care, și ea, mai ales ea, are o vîrstă ce se poate fixa în timp. Spun doar că literatura nu se scrie — nu trebuie să se scrie — „cu vîrstă”, ci cu vocația. Pe care o ai sau nu o ai! Bine! e. Literatură. Și totuși, sau poate tocmai de aceea, literatura tinerilor, literatura scrisă de oameni tînere este o realitate incontestabilă. Cei care scriu pentru presa literară, planurile editoriale sau vîrșele librărilor, chiar fără să fie un specialist în domeniu, va găsi argumente clare în favoarea acestui adevăr. Se pot, ca stare, alina, cu un minim efort de memorie, liste considerabile cu dimensiuni cuprinzînd nume de tînere poezii, prozatori, critici afirmați la ultimii — de pildă — cinci ani. Înău, nu lietele ca nume sînt lucrurile ce ne interesează acum, ci semnificațiile fenomenului. O logică simplă ne arată că dacă tinerii publică mult, înseamnă că există un climat socio-cultural propice faptului. Conform aceluiași logică, mai puțin de aici că funcționează, dincolo de voința afirmării individuale, un interes constant pentru promovarea tinerilor scriitori. Susținînd un astfel de demers, societatea probează că, în același timp cu respectul valorilor consacrate, știe că înseamnă întemeierea noulor valori. Literatura României contemporane trăiește și se înalță pe această fecundă dinamică a valorilor, continuită și de cărțile tinerilor scriitori. În plan teoretic și simplificînd mult lucrurile, două pot fi atitudinile estetice ale celui care intră în „cetea” literară: pe de o parte, permeabilitatea la marile modele, pe de altă parte, voința de originalitate. Nevoia de modele, desemnînd, în fond, nevoia de cultură, ca și efortul de autofundare sînt, desigur, trăsături generale umane, care își dispută înău, mai puternic, spiritul juvenil. Fînd vorba de personalități în formare, absolutizarea unei atitudini în detrimentul celeilalte poate avea efecte nedorite. Astfel, subordonarea necondiționată față de model conduce la epigonism dezolat. Precum și excesiva dorință de originalitate poate cădea în extravagantă gratuită. Tînărul scriitor român de azi păstrează înău echilibrul necesar al celor două ipostaze. El se caracterizează, deopotrivă, prin cunoașterea aprofundată a valorilor și prin prețuirea, ca și prin tentativa de a-și delimita, în acest context, propriul profil scriitoricesc. Putem defini personalitatea tînărului scriitor printr-o serie de determinanți, dintre care cel mai important se numește abacna prejudecăților și complexelor, implicarea în viața culturală și, prin aceasta, adică, în fond, prin actul propriu-zis al scrierului, în destinele țării. Il mai caracterizează, și nu în ultimul rînd, orgoliul de a face mai bine. Cetele mai valoroase cărți ale tinerilor nîi recomandă drept veritabili scriitori, veniți în literatură din vocație și nu din întimplare sau veletarism, aluștiori ai unei profesii dificile dar deopotrivă sublimă, căci își propune să facă omul mai frumos și mai bun.

Nimic nu se naște din nimic și totul a mai fost sub soare. Literatura tinerilor își asumă cu gravitate această continuitate care obligă. Ea nu se adăugă cantitativ unei tradiții, ci l se integrează, asimilînd și edificînd.

Valentin F. Mihăescu

Solidari de-a lungul unei vieți revoluționare

era joamnă și poate ploaie. Sau poate mîroșea în aer a nuci și-a gutur. Sau poate zburau funigeli. S-a deschis de acum, al tuturor vîrșelor de acum, în conștiința și în opera noastră, și a celor care au trăit și trăiesc în ea. Și-au rămas ascultîndu-i fiecare cuvînt, fiecare replică. A spus ce-a avut pe inimă și-a tăcut. Cineva a ntrebat care l-a numele, și-a mai întrebă care l-a vîrstă. Cineva se gîndea, aflaseră. Il ascultaseră și luaseră aminte. I-au întors vîrsta pe toate fețele. Nu-l vroiau vîrsta hăituită de copoii Siguranței. Apoi au mai vorbit și alții. Și-ntr-un tîrziu noaptea s-a aplat. A intrat cineva pe poartă? Un copac a gemut la-nîmplare, unul dintre mușii copaci de pe strada Foișor. Nimeni? Au încercat să plece așa cum veniseră, coborînd la intervale scurte, îndepărtîndu-se. Undeva, în întunericul nopții de pe stradă, a fîpat o lanternă.

...Nimic nu poate fi mai revoltător decît imaginea tînereții puse în lanțuri. Numele — l-a-ntrebat cineva pe băiatul din fața lui. Numele — a strigat același a doua oară. Și iar numele, îl soma insistent și isteric. Și numele său a căzut într-un tîrziu, calm și precis ca o năd în livada casei din Scornicești: **CEAUȘESCU**. I l-au trecut în fîd repetat pe silabe, adăugîndu-i: „agitator comunist periculos”.

Din post în post, au trecut într-o noapte pe lângă noi, în aerul răcoros și în lumina lunii pline, douăzeci și șase de copii. Au venit să ne spună că au fost în vizită la noi, în casa noastră, în orașul nostru, în țara noastră. Au venit să ne spună că au fost în vizită la noi, în casa noastră, în orașul nostru, în țara noastră. Au venit să ne spună că au fost în vizită la noi, în casa noastră, în orașul nostru, în țara noastră.

A. I. Zăinescu

● În acest număr: ● Cronica literară ● Cartea de debut ● Reportaje ● Versuri ● Rubrici de teatru ● plastic ● film ● Cronica edițiilor de Gheorghe Suciu ● „Aure romantică și visul fantastic” de Nicolae Ciobanu ● Cîntecul de lăutar Măneșcu ● „Vanasia și Bucurescii” de Gheorghe Tomozei ● ● Istorie în imagini a literaturii române contemporane de Ion Cucu ●

DESPRE REVOLUȚIE

Acest poem se dedică, neschimbător în iubire, tovarășului Nicolae Ceaușescu

Eu rătăcesc eu dreptul celui ce nu a primit revoluția în dar — „a stăpînescă în pace” — el s-a ducă înăinte l eu spun:

eu dreptul celui chemat în Revoluție — umăr, nu martor — Revoluția este starea de fapt a Popoarelor! Revoluția este starea de fapt a Cuvintelor! Revoluția nu cunoaște răgăsi! Revoluția e singura cronologie valabilă pentru istoria Lumii!

Min Revoluție în Revoluție / Starea de Revoluție este nu consecință, ci argument al Mișcării înăinte, al îndepărtării de noaptea. Eu cred că:

Starea de Revoluție este o haină sîrbătorească pe suflet.

Eu cred că:

Haina de lucru a muncii politice este pătată de var, de cărbune, pătrunsă de pîlăura de fier, de mireasma pămîntului reavăn, de sunetul aproape tăios al motoarelor, de vînetul mării, de cîntecul grîului copt și de strigătul cu care pruncii întîmpină lumina, lucrînd la temelile împlinirii.

Marius Stănilă

PORTRETUL UNEI GENERAȚII

În pagina a 3-a

SE ISCĂLEA Z. S. (IX)

REMEMORĂRI

Groză 3), înții la doamna Marga, apoi către amindoi maeștrii și căruți și lumina bătea pe ei, tresărînd cînd auzit că-mi spune așa lăncu.

— Bună seara, bună seara domnu' lăncu, a zis Padigabu.

— Salut, lăncu, a zis și conu Jenică din colțul gurii zîmbînd cam ironic și Padigabu l a tresărînd cînd auzit că-mi spune așa lăncu.

No, acumă urma partea cea mai grea! După ce sîrui to mina lu doamnei Marga, mai duc și dau mina cu Padigabu că el era șeful meu, nu? apoi cu conu Jenică — că era gazdă.

REMEMORĂRI

Cu fiscal' nu mai dau, că dă-dusem...
— Și încep să mă frîmint unde să mă așez...?
— Conu Jenică lmi face un semn vag, adică ră șed unde vreau, de la o mă gîncec lute că trebuie musai să mă așez în drupaia președintelui, că așa-i regula. Nu, mă? Tu n-ai fi făcut la fel?
— N-opoi cum dură altfel? !
— Stancu era îmbrăcat într-un costum gri-perl bine croit și a-vea cămașă albă ca laptele și pălău lîns și frumos pleptănat și căruți și lumina bătea pe ei, tresărînd cînd auzit că-mi spune așa lăncu.

REMEMORĂRI

Amu, tu murem de curiozitate să văd ce discuție urmează,

Mircea Micu

Continuare în pag a 7-a

ROD ÎMPLINIT

Cînd „pasărea cu cloș de rubin s-a răsunat”, Poetul trecuse cu puțin peste douăzeci de ani, „stăruindu-și mila-cleant”. În viață fînd, Labiș era pentru toți poezii tînere al țării un simbol și un argument al verului care, militînd prin verbul angajat, păstra în el, distincte, sunetele inconfrundabile ale unei mari tradiții lirice. Poemele sale, apăsate personal, printr-o armonioasă alinacare a cuvintelor și o tînăscă lăure a măgăloarelor, printr-o participare la prezent — în care sinceritatea trăirilor saliva pînă și la cururile comune, banalizate de neputința creatoare a unor contemporani ai săi, cu artificializau prin supralicere pînă și crezuri și aspirații viziunare —, poemele sale și-au îndreptat meșu privirii spre steaua polară a vremii, spre lumina revoluției.

Nicolae Labiș a fost rod împlinit al unui timp febril și va rămîne — asmeniți drapelul împlinit pe înălțimi, în urma unor dramatice și patetice salturi, semănate cu jertfe — o splendidă mărturie a devotului poetului român față de cauza înălțării, într-un „ev aprins”, a unei patrii noi.

Printr-un destin nedrept, poetul a urcat drumul fără întoarcere cu mult înainte de clipa în care-ar fi putut declara împlinite „toate prăfeliile”. Iată, aritmetica ne-a obligat să acceptăm că au trecut de la traga întimplare mai mulți ani decît i-au fost dat să-i trăiască. Numai marilor așez al poeziei le este dat să înlocuască puținătatea anilor cu iradianța și vegnică viață a melocloarelor. Labiș a fost unul dintre aceștia. Cine va vroi să înțeleagă anii cărora el l-a fost, pentru poezie, simbol tînăr n-o va putea-o face ocind poemele sale. La urcușul poeziei românești către sine — abandonînd aluștiori străine, ce ar fi putut s-o deperzonalizeze, Labiș și-a adus jertfa, iar la capătul luptei cu atica tînereji spirituale, portretul ce l-a lăsat posterității este unul al unui învingător. Pînă și încercările de minimalizare a verului său, produse din alte perspective esthetice decît cele pe care poetul și le-a asumat lucid și patetic, nîi o confirmare a acestui adevăr. Pentru că Nicolae Labiș nu este un poet ce trebuie, prin selecții necruțătoare, recucerat pentru posibile istorice literare. Se vor afla în producția sa lirică suficiente argumente, poeme memorabile, cu statut de capodoperă, în stare să acrediteze existența unui mare poet. Pînă și în poemele de început, în care încă nu se cristalizase pe deplin conștiința de șic, se aud deașuri, fără echivoc, sunetele poeziei adevărate, se poate identifica un spirit ce avea să devină, treptat, al edincurilor al profunzimilor.

Nicolae Dragoș

Continuare în pag. a 5-a

Seria de Opere — O. Ibrăileanu a ajuns la a zecea volum și do datele acestei serii în luna martie a acestui an. Proiectul este în prezent în stadiu de elaborare, ediția Ibrăileanu, editată de Rodica Rotaru și Al. Piru, s-a restructurat din mers sub prezența materiei care și cerea dreptul retrospectiv. O legendă dispore odată cu punctul terminus al acestei serii; Ibrăileanu n-a scris puțin. Trebuie să revizuiască articolele din reviste complete și să scrie din nou în volumele antume. Li se adaugă și cursurile de literatură română ținute de Ibrăileanu la universitatea legată, litografiile de studenți și revizuită puțin chiar de critic. Cele zece volume însumând panorama întregii contribuții critice a lui Ibrăileanu și un punct de plecare solid pentru evaluarea globală a valorii actului său critic.

Cuioșe este cea, deși mărturie este și ea importantă are „volumul” în existența și mai ales posteritatea unui scriitor, Ibrăileanu a fost foarte zgârcit în alcătuirea cărților sale. O sumă de proiecte au fost de altfel părăsite. Ibrăileanu este unul din scriitorii care, pe lângă activitatea de critic, a avut și o activitate de scriitor, în domeniul critic. Nu și-a construit în bună știință o „operă” care să înfrunte timpurile și așa vine desigur și din concepția pe care o avea despre critica literară față de alte specii literare. A ținut să se zidească pe sine și să-și asigure existența în literatură română care se dădea sub ochii lui, dar și cu participarea lui, fără să-și imprime ostentativ semnătura sub contribuția ce-i aparținea. Este aici și dovada unei mentalități de alt secol, care pune mai puțin preț pe proprietatea literară decât pe cea în care criticul și-a dus crucea mistuită lui. N-a coborât cu posteritatea, n-a folosit nici o „mască” pentru a înșela timpul, nu și-a „revizuit” textele în vederea îmbunătățirii viitoare cu ele înșuri, le-a abandonat chiar în publicitate de origine de unde le-a scris actualii lui editori.

Cele zece volume însumând restituirile unei părți din temputa și ideile a patruzeci de ani de literatură română. Pentru că timp de patruzeci de ani Ibrăileanu a fost o prezență vie, adesea polemică, în activitatea critică și de literatură română, faptul de literatură română. Debutul său se face în simetria taylor de luptă ale socializării intransigent de la 1890. Ibrăileanu este sub numele de C. Vraja din prototipul violent și decisiv polemicii dintr-o „Viață” și polemicii sociale. Tot în această perioadă referențelor pagini pe care Aron Densusianu le închină vindicativ lui Eminescu. Până în 1904, Ibrăileanu publică puțin, dar semnificativ: *Cursele Eminescu și Folioarele lui Caragiale* (1901) pentru a fi prezent în 1904 în una din polemice literare decisive ale începutului de veac: morală povestirilor lui Sadoveanu. Sadoveanu departe de drumul celor mai însemnați discipoli gherăți: N. Sanielevici joacă în acest caz rolul lui Ghera, Ibrăileanu pe cel al lui Măroșescu. Din 1906, Ibrăileanu va acționa în *Viața românească* tipărită, sub semnătura și fără semnătură, în marea revistă literară și artistică, nu a dată polemică. Publicația lui Ibrăileanu este trepidantă, mereu în focul evenimentelor, în care participă sau pe care le creează și în 1908 revizuită în *Revista*. În 1910, Ibrăileanu revizuieste *Spiritualitate*, tot acum fostul socialist scrie cele trei articole deschise. Idoliul de altă

CRONICA LITERARA

G. IBRĂILEANU: «Opere». 10

dată, Ghera, urmează polemica pentru apărarea lui Caragiale cu „epigonii Junimii” (E. Lovinescu) (1912), tot acum scoate *Opera literară a d-lui Vlahuță* în care „revizuieste” rolul lui Ghera și al lui Măroșescu în critica literară română, apărarea Bisericii din răzărare (opozant: E. Lovinescu) (1914), urmează oarecăr pubele de noție programate a revistei, toate articolele pentru definiția poporanizării, nu o dată polemice, pentru ca după război să urmeze sintezele de *Despre război*, scris în 1918, campania pentru stabilirea paternității ideilor din *Spiritualitate* și istoria civilizării române moderne, discuția editorilor Eminescu (1927-1929) și căror climat va produce ideea marilor editii realizată mai târziu de Perpessiciu, polemica din 1928 cu Paul Zărnopol și, în sfârșit, satisfacția de a fi citit o *Viață* a lui Eminescu pe care n-o spera apa de curând, a vorbii de biografie scrisă de G. Călinescu în 1932, gest care echivalență cu un legat testamentar. Timp de patruzeci de ani, Ibrăileanu a fost autor sau coautor al evenimentelor care au marcat conștiința literară a literaturii române. Meritul cel mare al editiei tandemului Rodica Rotaru — Al. Piru stă tocmai în posibilitatea de a examina (recuperată din periodică, masiv în volumele I și II pe toată durata și activitatea critică a lui Ibrăileanu, adnotată oportunitate cu informații și comentarii la aparatul de Note și ediție).

Fata literaturii române nu poate fi înțeleasă complet în aceste patru decenii de literatură română în afara scrierilor lui Ibrăileanu. Nouăzeci și în 1908 revizuită în *Revista*. În 1910, Ibrăileanu revizuieste *Spiritualitate*, tot acum fostul socialist scrie cele trei articole deschise. Idoliul de altă

optică, istoria literaturii române predata de Ibrăileanu la Iași între 1906-1914 este rezultatul cel mai pretios al înfrunțării pozitive în critica (răzărare) dar totodată și o dovadă de elaboreare și răzărare în direcția direcției maloceniană și cea gherăstă de către prima generație importantă de critici care le-a urmat. Incontestabil, aceste cursuri datează, unele vederi nu mai sînt de actualitate, dar umbror de multe idei în circulație azi stăpîn în critica și istoria literară românească și azi în vorbii săi.

Editorii au arătat o oarecare indecizie în aprecierea și valorificarea începuturilor lui Ibrăileanu. Volumul de *Opere* 10 elimină însă neobișnuit: și se scoate la suprafață începuturile lui C. Vraja de la *Evenimentul*, *Hierar*, *Masea* și *Funca* nouă, publicații socialiste care au găzduit publicistica lui de tinerețe. Este faza „in-cabină” a socializării Ibrăileanu, pseudonim Vraja, ipostază în care, mobilizat de o ferventă intranșigabilă juvenală, execută literatură lui Tristan Dăncuș și Al. Vlahuță din punctul de vedere al partidului social-democrat. Este vorba de polemica cu Vlahuță și revista *Viața*, așa de rău cunoscută și care este astfel adesea parțial la lumină. Participarea lui Ibrăileanu la aceste polemici este în mod sigur o dovadă de încredere nemăritată în eficiența logică și în drepturile rațiunii. Polemicele lui cu Vlahuță sînt lămurii de decizii subtile, aproape operații în sine fără legătură profundă cu împrejurările care le-au degajat. Ulterior, se știe, Ibrăileanu a trecut la *Liberal*, de unde și necesitatea scrierilor deschise către fostul mentor Ghera a fost adică unul din „generoși” din „răzărare”, și evoluția lui are nevoie, editorial vorbind, din motive de contrast, de confruntarea cu modelul de la Ghera, din care născuț este generația lui ulterioară. Prin trecerea lui la stînga *Liberal*, Ibrăileanu își revizuieste în bună măsură poziția politică radicală din timpul polemicii cu Vlahuță. Altfel spus de Vlahuță și-a schimbat o parte din poziția politică. *Viața românească*, unde a fost pe Vlahuță director, de la care a preluat de altfel și titlul. Studiul pe care l-a închinat în 1912 *Opera literară a d-lui Vlahuță*, revizuieste înțelesul vechii poziții „jacobine”. Am greșit însă dacă am înțeles că Ibrăileanu nu mai avea de gând să revizuiască *Viața românească* în afară de paginile în care a închinat în 1912 *Opera literară a d-lui Vlahuță*, revizuieste înțelesul vechii poziții „jacobine”. Am greșit însă dacă am înțeles că Ibrăileanu nu mai avea de gând să revizuiască *Viața românească* în afară de paginile în care a închinat în 1912 *Opera literară a d-lui Vlahuță*, revizuieste înțelesul vechii poziții „jacobine”.

M. Ungheanu

OCTAVIAN PALER: „Viața pe un peron”

Prin romanul lui Octavian Paler este construit, ca și scrierile anterioare ale autorului, ca un amplu eșeu asupra condiției umane, în același timp dilematic, obședat de aceeași problematică existențială și morală. *Viața pe un peron* se învârtă în jurul a două personaje: *Apărătorul* și *Galilei*, eroul fiind de această dată un anonim, care monologhează în pustiu, adresându-și mesajul poeticii. Tehnica este aceeași: combină procedeele manuscriselor încredințate hărdăului, derivat din tema manuscrisului găsit, cu o pledoarie, cu o încercare de justificare și cu zelul unei experiențe aparent onice, în care personajul, „profesorul de istorie” traversează în 1908 revizuită în *Revista*. În 1910, Ibrăileanu revizuieste *Spiritualitate*, tot acum fostul socialist scrie cele trei articole deschise. Idoliul de altă

Într-un pustiu, teoretizat de prezența în studii și imblinzitorilor de cobre, a unor ființe ale noștrii, batjocoritoare, crude și neomocute.

Profesorul și Eleonora trăiesc într-un fel de „astepăre” a lui Gădă, amănății să devină imblinzitorii de cobre ca și cum ar deveni „rinoceeri”. Aproape tot ce este literatură a angostă, în secolul XX își trimite sugestiile în romanul lui Octavian Paler, dar se produce o despărțire de atitudine, pentru că mintuirea este posibilă. Eroul romanului nu devine nici profet, nici judecător, nici imblinzitor. El își restructurază conștiința în care de la început nu sâlbătul Dumnezeu și faza. Natură contradictorie, profesorul spune despre sine că este jumătate sfînt, jumătate șobolan. Tentativele care îl cuprind tentativă este o emblemă parală cu aceea a labirintului din *Apărătorul lui Galilei*, ghilintina corespunde rugului, imblinzitorii, inchiștorului.

Conștiința spațiului românesc se modifică, detaliile apar și dispar, fonemicele straniu imprimă senzația de teroare a inexplicabilului. Numele găii este incomplet și prin urmare ambiguu, ceea ce îl poate fi de obiecta dorințelor, uzate, și-nite căi ferate se pierd în vînt, boierourilor cuprind noțiile exacte ale soțiilor și pleșciorilor unor trenuri fără destinație. Dincolo de gară eroii rătăcesc în pădure, în mlaștină, pe o plajă,

eroul cărții caută soluții, pentru că acesta este destinația lui. Pentru a fi prezent în 1904 în una din polemice literare decisive ale începutului de veac: morală povestirilor lui Sadoveanu. Sadoveanu departe de drumul celor mai însemnați discipoli gherăți: N. Sanielevici joacă în acest caz rolul lui Ghera, Ibrăileanu pe cel al lui Măroșescu. Din 1906, Ibrăileanu va acționa în *Viața românească* tipărită, sub semnătura și fără semnătură, în marea revistă literară și artistică, nu a dată polemică. Publicația lui Ibrăileanu este trepidantă, mereu în focul evenimentelor, în care participă sau pe care le creează și în 1908 revizuită în *Revista*. În 1910, Ibrăileanu revizuieste *Spiritualitate*, tot acum fostul socialist scrie cele trei articole deschise. Idoliul de altă

VALENTINA MARIN CURTICEANU: „Originile conștiinței critice în cultura românească”

Originile conștiinței critice în cultura românească. Într-un pustiu, teoretizat de prezența în studii și imblinzitorilor de cobre, a unor ființe ale noștrii, batjocoritoare, crude și neomocute.

Profesorul și Eleonora trăiesc într-un fel de „astepăre” a lui Gădă, amănății să devină imblinzitorii de cobre ca și cum ar deveni „rinoceeri”. Aproape tot ce este literatură a angostă, în secolul XX își trimite sugestiile în romanul lui Octavian Paler, dar se produce o despărțire de atitudine, pentru că mintuirea este posibilă. Eroul romanului nu devine nici profet, nici judecător, nici imblinzitor. El își restructurază conștiința în care de la început nu sâlbătul Dumnezeu și faza. Natură contradictorie, profesorul spune despre sine că este jumătate sfînt, jumătate șobolan. Tentativele care îl cuprind tentativă este o emblemă parală cu aceea a labirintului din *Apărătorul lui Galilei*, ghilintina corespunde rugului, imblinzitorii, inchiștorului.

Conștiința spațiului românesc se modifică, detaliile apar și dispar, fonemicele straniu imprimă senzația de teroare a inexplicabilului. Numele găii este incomplet și prin urmare ambiguu, ceea ce îl poate fi de obiecta dorințelor, uzate, și-nite căi ferate se pierd în vînt, boierourilor cuprind noțiile exacte ale soțiilor și pleșciorilor unor trenuri fără destinație. Dincolo de gară eroii rătăcesc în pădure, în mlaștină, pe o plajă,

VALENTINA MARIN CURTICEANU: „Originile conștiinței critice în cultura românească”

Originile conștiinței critice în cultura românească. Într-un pustiu, teoretizat de prezența în studii și imblinzitorilor de cobre, a unor ființe ale noștrii, batjocoritoare, crude și neomocute.

Profesorul și Eleonora trăiesc într-un fel de „astepăre” a lui Gădă, amănății să devină imblinzitorii de cobre ca și cum ar deveni „rinoceeri”. Aproape tot ce este literatură a angostă, în secolul XX își trimite sugestiile în romanul lui Octavian Paler, dar se produce o despărțire de atitudine, pentru că mintuirea este posibilă. Eroul romanului nu devine nici profet, nici judecător, nici imblinzitor. El își restructurază conștiința în care de la început nu sâlbătul Dumnezeu și faza. Natură contradictorie, profesorul spune despre sine că este jumătate sfînt, jumătate șobolan. Tentativele care îl cuprind tentativă este o emblemă parală cu aceea a labirintului din *Apărătorul lui Galilei*, ghilintina corespunde rugului, imblinzitorii, inchiștorului.

Conștiința spațiului românesc se modifică, detaliile apar și dispar, fonemicele straniu imprimă senzația de teroare a inexplicabilului. Numele găii este incomplet și prin urmare ambiguu, ceea ce îl poate fi de obiecta dorințelor, uzate, și-nite căi ferate se pierd în vînt, boierourilor cuprind noțiile exacte ale soțiilor și pleșciorilor unor trenuri fără destinație. Dincolo de gară eroii rătăcesc în pădure, în mlaștină, pe o plajă,

REZONANȚE

REZONANȚE. Un important palat brăncoveștii, vechi de peste două secole și jumătate, a fost, nu demult, „descoperit” la Iași. „Descoperit” de către un grup de tineri, care au găsit în el, pe lângă o construcție „modernizată”, în vîntul vremii, făcând să nu se mai cunoască în totalitate, dar care păstrează încă multe din elementele de arhitectură și restauratoare, conduse de echipa de arhitecți și restauratori, conduse de compoziția de arhitecți: Nicolae Diaconu, din București, palatul brăncoveștii, scopul de „utilitate” este mai bine în acord, într-una dintr-o situație. Soluții inițiale care interesează și mai mult sentimentul de reconstrucție în colectiv a rezonanțelor istorice naționale.

REZONANȚE

REZONANȚE. Un important palat brăncoveștii, vechi de peste două secole și jumătate, a fost, nu demult, „descoperit” la Iași. „Descoperit” de către un grup de tineri, care au găsit în el, pe lângă o construcție „modernizată”, în vîntul vremii, făcând să nu se mai cunoască în totalitate, dar care păstrează încă multe din elementele de arhitectură și restauratoare, conduse de echipa de arhitecți și restauratori, conduse de compoziția de arhitecți: Nicolae Diaconu, din București, palatul brăncoveștii, scopul de „utilitate” este mai bine în acord, într-una dintr-o situație. Soluții inițiale care interesează și mai mult sentimentul de reconstrucție în colectiv a rezonanțelor istorice naționale.

REZONANȚE

REZONANȚE. Un important palat brăncoveștii, vechi de peste două secole și jumătate, a fost, nu demult, „descoperit” la Iași. „Descoperit” de către un grup de tineri, care au găsit în el, pe lângă o construcție „modernizată”, în vîntul vremii, făcând să nu se mai cunoască în totalitate, dar care păstrează încă multe din elementele de arhitectură și restauratoare, conduse de echipa de arhitecți și restauratori, conduse de compoziția de arhitecți: Nicolae Diaconu, din București, palatul brăncoveștii, scopul de „utilitate” este mai bine în acord, într-una dintr-o situație. Soluții inițiale care interesează și mai mult sentimentul de reconstrucție în colectiv a rezonanțelor istorice naționale.

REZONANȚE

REZONANȚE. Un important palat brăncoveștii, vechi de peste două secole și jumătate, a fost, nu demult, „descoperit” la Iași. „Descoperit” de către un grup de tineri, care au găsit în el, pe lângă o construcție „modernizată”, în vîntul vremii, făcând să nu se mai cunoască în totalitate, dar care păstrează încă multe din elementele de arhitectură și restauratoare, conduse de echipa de arhitecți și restauratori, conduse de compoziția de arhitecți: Nicolae Diaconu, din București, palatul brăncoveștii, scopul de „utilitate” este mai bine în acord, într-una dintr-o situație. Soluții inițiale care interesează și mai mult sentimentul de reconstrucție în colectiv a rezonanțelor istorice naționale.

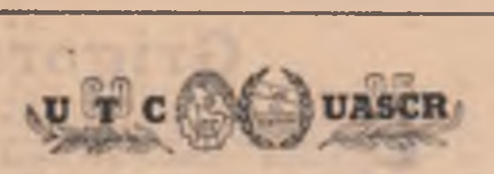
CARTEA DE DEBUT

Povestiri pentru copii și versuri

Autoarea a trei volume de versuri, Cleopatra Lortiu debutază în proză cu o carte de povestiri pentru copii, *Libertatea*. Editura „Jen Creangă”, 1981. Sînt texte grafice, în care autoarea imaginează întâmplări din viața primelor contacte cu școala, în mod grafic, sînt povestile despre un băiețel, menite să îl pună pe gânduri pe micii cititori, să le tempereze înținatia pentru năzbîții benigni. O anumită fluiditate poetică a scrierilor are darul de a feri textele de platitudinea prozastică. Încercînd, cu succes, depășirea cunetelor didactice ale genului, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrșit. *Stare de vreme* așa cum este el acum. *Vreau să-l țin pe tine*, *Nu mai pot să dorm*. Să nu se sculure, să nu moară, să nu se uricească, să nu facă prună, să fie mereu așa, alb”. În depășirea tradiționalului didacticismului figurativ și înținatia înținatia, Cleopatra Lortiu revizuieste o serie de năzbîții narrative inedite. Printre acestea sînt: *Cuvînt* a fi menționat, în primul rînd, intensificarea pur poetică, cel mai convîngător exprimat în povestirea intitulată *Pruncul*, unde un copil doborîce ca un pom înlăuntrul să încrețenescă în fața înțelegerii fără de sfîrș

ETICA LUCRULUI BINE FACUT

am rezervat acest capitol fetelor. Cu toate ca nu este pentru prima oara...

Cuvintului-omagiu

Cuvintul trece sa urce mai sus decat Olimpul si chiar de n-am puterea cu care sa-l...

Am vrut mereu in cincte sa-l prind cum se cuvine, Dar muntele-i posibil cu brosul sa-l cuprind...

Cimocii ce, si si noapte, pe seara ori turand Vaghetas lara pragul la inistea cetatii...

Putem ca El in frunte sa primim rãdãcini, Nu chior si piarimide putem sami din loc...

Lãsand, pe unde trece, mdrãpa piramide, Zideste Ursului cetãti, dupã cetate...

Sã aibã si urmașii lalele demnitãti, Sã aibã si urmașii lalele demnitãti...

Nostalgia schelelor Ori unde s-a pufocica de demni, Dar degetele lui, butucãnoase...

Te-ai vrea puternic, iad, pe pamant, Cu poala tu cumplitã de mincãri...

Sã fãngi, din nou, in mână, simãcãpãl, Sã și se abate-o pumãni și comprãșãri...

Sã nu mai înceapãci sicã-tacãmãdã, Privind la giumã de prim anghãr...

George Peaga

Desen de Beona Șubăit

Urmare din pag. 1

Pretul, moldoveana prin origine, nepãrãșinãtoare, ca pe niște repere morale, amintirile din...

Așezãtã sub semnul acestei veritabile arte

Scrisori DIN INFINT

cornel nistorescu

I aud cum tipã în receptorul telefonului vechi al oficiului poștal comunal...

De ce scrii azi din printr-o deșertărie copiată, deșertărie revădată, abia de săpată, un alt...

ROD ÎMPLINIT

De la început, mântăie mai apoi în alte poeme, nepãrãșinãtoare, create lui Nicolae Labis...

spusese de proiectul unui film, dar nu a capodoperã, nu deținea, el o peliculã în care sã înceapã toatã viața moșilor lui...

Uncori am impresia cã, dacã și veșea Ghioncãșii, aș vedea un sat obișnuit, aproape banal, care nu este fantastic decât în scrisorile lui...

Întregul sã-i mearã? - surprinde prin matura complexitate a creației sale. Multe drumuri ale poeziei de după el, au putut porni din înaltățile...

film f Europenii Iată că un englez și un omagiu regiunii James Ivory, ecranizează romanul americanului Henry James...

plasticã Pictura lui... viguroasă uncoi pînã la primele, - scria în îndepãrtãta an 1913 Tudor Arghezi...

Camil Ressu sau sensul responsabilitãții Muzeei el a frecventat expozitiile. Anii trecuți lui Rescu prin galeria orașului de pe Sena erau anii...

20 MARTIE 1982

Grigore Arbore Continuare în pag. a 7-a

90 de ani de la nașterea lui CÉSAR VALLEJO

„César Vallejo e un poet cu o conștiință tragică a vieții: pe suprafața luminată de cadavrele copilăriei, de farmecul universului ei interior și exterior, el vede instaurându-se umbra pustie a unor deveniri tragice, de unde preluștea pentru vizuile delectabile și rezonanță de profetic și grav lamento a multora din poezia lui.”

A. E. BACONSKY

„Cărțile lui Vallejo povestesc istoria unui om unic, care tubeste, așteaptă și speră, suferă și îngerează, pentru că au dispărut din viața lui cele care să-l justifice sau destinul care să-l înfrunte.”

ALEJANDRO PATERNAIN

VASILE NICOLESCU

ALBERTO ESCOBAR

EMBLEME ALE UNIVERSALITĂȚII

„César Vallejo, ca și Bacovia dealtfel, are conștiința surdă a unui fatum implacabil, sentimentul unei osînde secrete la care îl supune destinul, a unei ispășiri nedrepte și aspre. De aici ambivalența structurală a mesajului său: pe de o parte resemnarea în fața deșertăciunii, a asaltului obscur al morții, și pe de alta cutremurul revoltei, al indignării, la capătul cărora se instaurează — efect direct al exasperării — o stare a încrederii și speranței.”

Cesar Vallejo

Minia ce-l despică pe om în copii

Minia ce-l despică pe om în copii, iar pe copii în pășiri așezătoare pe pasăre — apoi — în ouă fine; minia săracului c-un udelelmn contra două oțeturi.

Minia ce despică pomu-n frunze, o frunză-n măguri diferite; pe mugure, în teleocapice strîții; minia săracului cu două rîuri contra multor mări.

Minia ce despică binele în îndoieli, al îndoiala, în trei arcuri deopotrivă un arc, apoi, în gropi neapărate; minia săracului cu un oțel contra două pumnale.

Minia ce despică sufletul în trupuri, împarte trupul în organe separate, organul — în oculte gânduri; minia săracului c-un foc central contra două cratere.

(din Poeme umane)

Păianjenul

E un urias păianjen necălit; păianjen incolor, al cărui trup, doar cap și pîntece, sîngerează.

Azi l-am privit îndeaproape. Anevoie în toate părțile își întindea picioarele nenumerate. Și m-am gândit la ochii lui cei nevăzuți, pliniți fatal.

F un păianjen ce palpită semănat pe mureașa unei pietre; de-o parte pîntecele, capul, de cealaltă.

Cu ațitea picioare, sărmanul, tot nu se poate duce. Văzîndu-l așa decumpanat în elina-i de restrîcție, o cît m-a întezet azi călătorul!

E un păianjen urias, ce nu-și poate arni capul din pricina pîntecului. M-am tot gândit la ochii săi și la nenumeratele-i picioare. O cît m-a întezet azi călătorul!

(din Heralzii negri)

Trilce XVIII

Oh cei patru pereți ai celelei cel patru pereți albicioși ce fără leac conduc spre-aceiași număr.

Pepinieră de nervi, crudă bresă, prin cele patru colțuri își întinde diurne extremități înlănuțite.

Jubită chelărească cu chel nenumerate, de-al fi afei și de-al vedea cît timp rămîn tot patru aceiași pereți! Aș fi eu în tine contra lor mai doi ca niciodată, iar tu nici n-al plînge, eliberatoarea!

REPERE

Traducerile și spiritul epocii

În începutul anilor '60, la Cluj, profesorul I. Perșiașu făcea o analiză, în cadrul cursului special de istoria presei, a traducerilor promovate de Helade prin publicitățile sale din prima jumătate a secolului trecut. Ele constituiau o dimensiune importantă a spiritului epocii, indicînd gradul de maturitate și receptivitatea față de marile curente europene. Interesant era faptul că numele „marilor” ale literaturii și filosofiei lipseau aproape cu desăvîrșire, îcî-colo puteai să întinsești fragmente din Balzac, iar despre Hegel nu-mi amintesc să fi găsit vreo referință. Cu toate acestea, moda epocii indica în paginile publicității marelui animator un spirit de deschidere și libertate a gândirii, care semnifică răscoana Principatelor la un înalt nivel de conștiință civică și intelectuală. Fără nici o îndoială, ceea ce se traducea este important pentru publicul cărui se adresează producția intelectuală și literară la care facem apel. Poate că nici un alt fenomen nu este atât de revelator din punctul de vedere al transformărilor de conștiință cum este setea cititorilor pentru anumite cărți și idei. Dintre-un asemenea unghi privind lucrurile, consultarea bibliografiei unei cărți de critică este cît se poate de importantă. Culturii noastre au astuplat toate sursele clasice, iar o carte de cercetare literară și istorică va oferi indicații bibliografice cu cărți traduse în limba respectivă, aflate deci la îndemîna tuturor cititorilor, în ediții științifice. Ne referim înloc la o problemă de cu totul alt ordin, la traducerea unor lucrări ce prezintă importanță, cum am mai

apuz, numai în contemporaneitate, evidențind deci așa-numitul spirit al timpului. Nu este împlăcut de pildă, faptul că francezii traduc cu precizie romanul american, și asta nu de ieri-astăieri, ci de vreo 50 de ani. În Israel apar numeroase traduceri din literaturile africane, iar în Statele Unite au o mare circulație eseurile și gîndurile franceze. Cele mai bune ediții din cărțile lui Derrida apar la ora actuală în America. O colecție foarte populară în România de astăzi este cea propusă de Editura Univers în seria traducerilor din mari critici al secolului, după cum Editura Politică oferă pagini alese din gîndirea contemporană. Acest interes al publicului de la noi față de literatura de idei a lumii este îmbucurător și ea se exercită pe o gamă foarte largă, de la gîndurile marxiste și criticile literare din țările socialiste pînă la virtuțile reprezentative ale unor culturi cu bogate tradiții din vestul european și de pe alte continente. Am dori totuși să atragem atenția înloc o dată asupra unei realități de o bogăție neobșnuită, pe care continuăm să o ignorăm în bună măsură, datorită unui insuficient cunoaștere. Este vorba de literatura așa-numită largă în curs de dezvoltare, cu care intrăm în vechi și dublele legături politice, (putem spune asta la cîntecul lui Tuleșcu), a căror de care ne-am aflat în momente importante ale istoriei. Cu excepția a două-trei volume reprezentative și a unei istorii literare oarecum depășite pentru anii '80, știm extrem de puțin, ca spune nedrept de puțin, despre literaturile africane. Său despre marii scriitori și esești latino-americani. Voga lui

„Din 1930 pînă la data morții — 1938 — Vallejo a trădat adesea Parisul pentru o serie de călătorii. Îl împingea nevoia de a-și explica etapa de teribilă comorțărie prin care treceau Europa și lumea; participa la perioade amintite de o altitudine alertă, tachizantă, sensibilă și permeabilă, dar tot mai lucidă și mai critică, simțind prin toți porii tensiunea internațională ce se infiltra în toate domeniile, de la economie la artă și la politică, și care îl străbăta pe îndivizi într-o măsură ce depășea cu mult naționalitatea, credințele religioase sau ideologicile de fiecare zi. Cîi despre poet, el a-a cheltuit într-un răspuns multiplu și istoric, imbrîșcîndu-i biografia și totalitatea producției: poetice, romanești, dramatice, esatice și jurnalistice.”

Încrede-te în lentile, nu în ochi

Încrede-te-n lentile, nu în ochi; în seară, nîlcîndu-n trapă; și doar în ține, doar în ține, doar în ține.

Încrede-te-n mîștile, nu-n contigiu; în vîntul plin, în ce în conștința-i; în hîm, mai mult decît în corul vie; și doar în ține, doar în ține, doar în ține.

Încrede-te-n mîștile, nu doar în uși; în pantalon, în în pîntece, și doar în ține, doar în ține, doar în ține.

Încrede-te-n țevăstă, nu în apă; în noaptea, nu în cele două luni; în soare, nu în cor de aer, și doar în ține, doar în ține, doar în ține.

(din Poeme umane)

Listă de oase

I-a-a cerut cu voce bunătoare: — Să-și arate cele două mîini în același timp. Și a-a fost cu putînă. — Să-l ac, în timp ce plînge, măsura pașilor. Și a-a fost cu putînă. — Să albe anul și același gînd pe leată durată intensității unui sera. Și a-a fost cu putînă. — Să facă o nebunie. Și a-a se intereseze între el și alit om alidoma lui a multime de oamei cu el. Și a-a fost cu putînă. — Să fie compărat cu sine însuși. Și a-a lui cu putînă. — În ține, să fie strigat pe nume. Și a-a fost cu putînă.

(din Poeme în proză)

Tîmăciri de Mihai Cantuniari

Grafică de Raluca Grigoreca

Marquez, mai înainte de asta a lui Borges, și alior citovă nume și putea să pară că nu-mi confirmă așertința de mai sus. Cu toate acestea, este limpede că prestigioasa școală de hispaniști din România nu găsește încă ecoul pe care l-ar merita prin amplexarea preocupărilor și caracterul lor solid. Nu sîntem în curent de-a-judecu cu nivelul dezbaterilor intelectuale de pe continentul latino-american, cu strălucitele contribuții ale scriitorilor și gînditorilor de acolo la elaborarea ideilor importante ale secolului nostru. Ca să nu mai spunem că, de pildă, marș tradiție, pe cale de a se constitui, a literaturii indiene americane, iarăși cu o nobilită excepție, este exact-ignoranță la noi. Am mai făcut apel, nu de mult, la mal buna cunoaștere a literaturii unor țări cu care împărtășim același destin istoric. Revenim acum, bînzîndu-ne pe un fenomen de conștiință a secolului XX, considerat într-o altă parte a fi un secol al revoluțiilor naționale și al ridicării fostilor țări coloniale, pentru a îndemna la cercetarea și popularizarea în spațiul românesc a unor opere atît de bogate prin spiritul lor și extrem de interesante prin caracterul și calitatea expresiei. Mi-a fost dat să cunosc cîteva selecții reprezentative de poezie filipineză contemporană în cadrul unei experiențe universitare americane, precum și cîteva romane din arhipagul acela îndepărtat. Mărturisesc că am fost uilit să constat ce adîncime a experienței artistice și intelectuale reprezentate. Mai mult, traducerea lor ne-ar arăta cît de apropiată de noi este problematica artistică, morală și intelectuală a unor tîncere națiuni, cît de profitabil pentru noi ar fi sentimentul de solidaritate intelectuală cu marii curenți ai istoriei contemporane.

Aurel-Dragoș Munteanu

FETELE OCULTE ALE CELUI DE-AL III-LEA REICH

Falșii profeți și un Mesia monorhist (IV)

SPECTACOLUL LUMII vănat de Ioan Grigoreca

Și acum înțel-vă bine. Nu trebuie să fiți prea tari în aritmetică, dar va fi necesar să suportați tocmai ceea ce matematica respinge prin ce înșeși: elucubrația pe marginea unor numere „fatidice”. Pentru matematică, orice cifră nu este decît o cifră și doar atunci cînd omul o-a putut exprimat în scris cifra un miliard la puterea 10 o mică a născocit cuvîntul „googol”, folosind imaginația unui copil care a fost întrebă de tatal său, matematician englez, cum ar suna ei o astfel de cifră? Dar tocmai pentru a da speculațiilor lui aparente exactității, cîoterștii au apellat la matematică. Cine să conștose faptul că 3 înmulțit cu 4 fac 12? Că anul are 12 luni și 4 anotimpuri? (Deși anul tropical are 13 luni, iar în zonele tropicale ale pămîntului nu există decît două anotimpuri.) În alifit, să vedem cum vine de se brodează ce a „prevestit” Lanz, marele templiar al Ordinului Templului Nou cu ceea ce s-a întimplat cu însuși Stăpînul suprem, recănerarea Cavalerului Alb și trimisul lui Wolan Adolf Hitler. Se lasă de o parte primul act din viața victorului Führer, copilăria petrecută la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 12 ani el va avea revelația sensului semnului și își va croi stîndardul”. După 12 ani, în 1909, la Viena, Hitler descoperă revista „Ostara”, întocmind un proiect de expertiză pentru o carte pe care intenționa să o scrie, „Revoluția germanică”, pe care figurează un steag cu cruce încirgată, cîotînd raze din mijlocul unui cerc. „El își va pătrunde primele mistere”; putem presupune că, cîitînd „Ostara”, le-a pătruns. Cîi privește înțerea la așertă la Braunau am In. Depl. — 3 ori 2 tot ar da ceva? Sistem în 1907. „La capătul a 1